

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności następujących aktów prawnych:

- aktu prawnego z dnia 23 maja 2019 r., na mocy którego skarżący został wykluczony z konkursu EPSO/AD/371/19 z powodu braku doświadczenia zawodowego;
- aktu prawnego z dnia 19 września 2019 r., na mocy którego oddalono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wykluczenia z konkursu EPSO/AD/371/19;
- aktu prawnego organu powołującego z dnia 31 marca 2020 r., na mocy którego oddalono zażalenie na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

Skarżący wnosi również o obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie w zakresie, w jakim nie uwzględniono trzyletniego doświadczenia zawodowego skarżącego w dziedzinie komunikacji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia ogłoszenia o konkursie w zakresie, w jakim komisja konkursowa opracowała kryteria oceny kandydatów, które nie były zgodne z ogłoszeniem i wymagały między innymi szczególnego doświadczenia zawodowego w dziedzinie komunikacji
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równości w zakresie, w jakim komisja konkursowa, oceniając kandydatów na podstawie innych kryteriów niż określone w ogłoszeniu, nie zapewniła obiektywnego i bezstronnego badania doświadczenia zawodowego kandydatów.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia w zakresie, w jakim EPSO nie wyjaśniło za pomocą odniesień do okoliczności faktycznych, dlaczego doświadczenie skarżącego nie spełniało kryteriów określonych w ogłoszeniu o konkursie.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady równości stron postępowania w zakresie, w jakim nie przedstawiając odpowiedniego uzasadnienia EPSO nie pozwoliło skarżącemu na wystarczające przygotowanie jego argumentacji w celu wniesienia skargi.

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2020 r. – UniCredit Bank / SRB

(Sprawa T-431/20)

(2020/C 279/76)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: UniCredit Bank AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci F. Schäfer, H. Großerichter i F. Kruis)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 15 kwietnia 2020 r. w sprawie obliczenia składek ex ante do jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za 2020 r. (SRB/ES/2020/24), wraz z załącznikami, w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej, oraz
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych i prawa do dobrej administracji, ponieważ zaskarżona decyzja i załączniki I i II do niej nie zawierają wystarczającego uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych i prawa do dobrej administracji na podstawie art. 41 ust. 2 lit. a) karty, ponieważ przed wydaniem zaskarżonej decyzji, której przedmiotem jest niekorzystny dla skarżącej indywidualny środek, skarżąca nie została wysłuchana.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do skutecznego środka prawnego na podstawie art. 47 akapit pierwszy karty, ponieważ praktycznie niemożliwe jest poddanie materialnej prawidłowości decyzji skutecznej kontroli sądowej.

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2020 r. – KY / Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa T-433/20)

(2020/C 279/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: KY (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji odmownej z dnia 17 września 2019 r., potwierdzonej wyraźną decyzją z dnia 10 października 2019 r. w sprawie wniosku o zwrot niezaliczonej do lat służby uprawniających do emerytury części uprawnień emerytalnych nabytych przez skarżącą przed rozpoczęciem służby, przeniesionych do systemu emerytalnego Unii Europejskiej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku dbałości. Skarżąca podnosi w tym względzie, że zgodnie z ciążącym na instytucji Unii obowiązkiem dbałości ta ma obowiązek poinformować urzędnika nie tylko o zasadzie minimum socjalnego i jej wpływie na wyliczenie emerytury, lecz również o możliwości odroczenia przeniesienia uprawnień emerytalnych do czasu faktycznego rozpoczęcia pobierania świadczeń emerytalnych.
 2. Zarzut drugi, dotyczący bezpodstawnego wzbogacenia. Skarżąca uważa, że odmowa zwrotu części krajowych uprawnień emerytalnych przeniesionych do systemu emerytalnego Unii, które nie podlegają zaliczeniu przy ustalaniu uprawnień emerytalnych, może prowadzić do nieuzasadnionego przywłaszczenia, a więc do bezpodstawnego wzbogacenia Unii, a także niesłusznego zubożenia danego urzędnika.
-